

**Hotărârea de unificare
a practicii administrativ - jurisdicționale
din data de 16.03.2023**

Având în vedere minuta plenului Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor din data de 16.03.2023, în temeiul art. 63 din Legea nr. 101/2016

Plenul Consiliului
în numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Art. 1 - În contextul principiilor generale în domeniul soluționării contestațiilor pe cale administrativ - jurisdicțională și în materia procesuală civilă coroborat cu obligația de a soluționa o contestație în care interesul părții trebuie să rezulte dintr-un prejudiciu real și concret la care s-ar expune dacă nu ar fi promovat respectivul demers și nu să se pronunțe cu privire la chestiuni ipotetice sau teoretice, vătămarea trebuind să decurgă dintr-un act al autorității contractante, act ce urmează fi cenzurat, pe calea contestației formulate, membrii Consiliului vor analiza existența interesului legitim, actual și direct al ofertantului câștigător în situația investirii în condițiile legii de către acesta, cu soluționarea unei contestații formulate împotriva ofertelor declarate necâștigătoare sau respinse.

Art. 2 - Raportat la prevederile art. 22 și art. 152 din codul de procedură civilă, act normativ completator al Legii nr. 101/2016 potrivit art. 68, respectându-se principiile aflării adevărului, disponibilității și dreptului la apărare, membrii Consiliului vor analiza cererea de intervenție principală formulată de ofertantul câștigător în raport de actele și faptele deduse soluționării, motivele de fapt ale cererii și scopul urmărit prin promovarea cererii și calificarea juridică a acesteia ca și contestație, după punerea acestui aspect în discuția părții, dacă situația de fapt fundamentată juridic de către parte este incorectă în raport cu denumirea și temeiul invocat. Membrii completului, după recalificarea juridică a cererii de intervenție ca și contestație, vor soluționa contestația potrivit prevederilor legale, luând ca punct de referință data comunicării/luării

cunoștință către ofertantul câștigător a motivelor pertinente ale deciziei autorității contractante cu privire la evaluarea ofertelor.

Art. 3 - Prezenta hotărâre se publică pe pagina de internet a Consiliului.

Art. 4 - Prezenta hotărâre este obligatorie pentru membrii Consiliului până la pronunțarea unei hotărâri diferite de către Înalta Curte de Casație și Justiție în procedura recursului în interesul legii, respectiv în procedura hotărârilor prealabile.

Art. 5 - Nerespectarea prezentei hotărâri constituie abatere disciplinară.

Președinte
Florentina DRĂGAN

Minuta plenului Consiliului 16.03.2023

La data de 16.03.2023 la sediul CNSC a avut loc întâlnirea membrilor CNSC, în care au fost dezbătute probleme de drept care au generat practică neunitară în materia procedurii de soluționare a contestațiilor formulate împotriva procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție publică.

În cadrul întâlnirii au fost discutate următoarele probleme de drept:

1. Contestația preventivă promovată de ofertantul câștigător în cadrul termenului stipulat de art. 8 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, împotriva ofertelor admisibile poziționate în clasamentul final pe locurile inferioare sau împotriva unor oferte respinse – potențiali contestatori ai rezultatului procedurii de atribuire;
2. Cererea de intervenție formulată de ofertantul câștigător [calificarea acesteia ca fiind accesorie – când sprijină apărarea autorității contractante - art. 61 alin. (3) și art. 63 Cod proc. civ. sau principală – „făcută în forma prevăzută pentru cererea de chemare în judecată”, conform art. 61 alin. (2) și art. 62 din Codul de proc. civ.];
3. Dacă se impune sau nu cauționarea cererii de intervenție principale prin care ofertantul câștigător formulează critici cu privire la oferta depusă de contestator (care poate fi respinsă/admisibilă dar necâștigătoare);
4. Dacă se impune calificarea cererii de intervenție ca fiind contestație, respectiv disjungerea acesteia și atribuirea unui număr de dosar separat, cu implicații asupra termenului de soluționare a contestației (intervenția principală într-un astfel de caz îmbracă forma unei veritabile contestații).

Discutarea acestor probleme de drept se impune în contextul pronunțării CJUE a Hotărârii din data de 24 februarie 2022 în Cauza C-532/20 și a „Minutei întâlnirii președinților secțiilor specializate ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel dedicate unificării practicii judiciare în domeniul contencios administrativ și fiscal” din 05-06 mai 2022.

În cadrul hotărârii din data de 24 februarie 2022, pronunțată în **Cauza C-532/20, para 23-38**, se rețin următoarele:

„23 Prin urmare, conform articolului 2c din Directiva 92/13, în cazul în care un stat membru prevede termene de introducere a unei căi de atac împotriva unei decizii a unei

entități contractante luate în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2014/25 sau al Directivei 2014/23 sau în legătură cu o astfel de procedură, **termenele de exercitare a căii de atac împotriva deciziei menționate sunt stabilite în funcție de modalitățile de comunicare a deciziei entității contractante către ofertanți.**

24 Astfel, termenul trebuie să fie de cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii acestei decizii către ofertantul sau candidatul interesat, în cazul utilizării faxului sau a mijloacelor electronice. În cazul în care sunt utilizate alte mijloace de comunicare, acest termen este egal fie cu cel puțin cincisprezece zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii deciziei menționate către ofertantul sau candidatul interesat, fie cu cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare primirii aceleiași decizii. În cazul formulării unei căi de atac împotriva deciziilor prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 92/13, care nu fac obiectul unei notificări speciale, termenul este de cel puțin zece zile calendaristice începând cu data publicării deciziei respective.

25 În speță, dreptul român prevede că termenul de zece zile începe să curgă, pentru toți ofertanții, inclusiv pentru adjudecator, începând cu ziua următoare celei în care s-a luat cunoștință de actul entității contractante. Astfel, **adjudecatorul care are intenția de a contesta o decizie prin care oferta unui ofertant necâștigător este declarată admisibilă trebuie să introducă calea de atac în acest termen, independent, pe de o parte, de aspectul dacă sau, după caz, când a introdus acest ofertant o cale de atac împotriva acestei decizii și, pe de altă parte, de faptul că acest adjudecator nu avea nicio informație referitoare la modalitățile de evaluare a ofertei depuse de ofertantul menționat.**

26 Deși atât instanța de trimitere, în cererea sa de decizie preliminară, cât și părțile din litigiul principal și Comisia Europeană, în observațiile lor scrise respective, **abordează condiția interesului de a exercita acțiunea, trebuie să se constate că această instanță a ales să își limiteze întrebarea numai la problema momentului de la care începe să curgă termenul de introducere a căii de atac.**

27 În această privință, trebuie amintit că articolul 1 alineatul (3) din Directiva 92/13 impune statelor membre să asigure accesul la căile de atac, în temeiul unor norme detaliate pe care statele membre pot să le stabilească în acest sens, cel puțin **oricărei persoane care are sau care a avut vreun interes în obținerea unui anumit contract și care a fost prejudiciată sau riscă să fie prejudiciată printr-o presupusă încălcare.**

28 Această dispoziție are vocația de a se aplica în special situației oricărui ofertant care apreciază că o decizie de admitere a unui concurent la o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice este nelegală și riscă să îi cauzeze un prejudiciu, **acest risc fiind suficient pentru a întemeia un interes imediat pentru formularea unei căi de atac împotriva deciziei menționate, făcând abstracție de prejudiciul care poate, pe de altă parte, să decurgă din atribuirea respectivului contract unui alt candidat** (a se vedea prin analogie Ordonanța din 14 februarie 2019, Cooperativa Animazione Valdocco, C-54/18, EU:C:2019:118, punctul 36).

29 Astfel, Directiva 92/13 nu se opune, în principiu, unei reglementări naționale care prevede că orice cale de atac împotriva unei decizii a autorității contractante trebuie formulată într-un termen prevăzut în acest scop și că orice neregularitate a procedurii de atribuire invocată în sprijinul acestei căi de atac trebuie invocată în același termen, sub sancțiunea decăderii, în așa fel încât, după împlinirea acestui termen, nu mai este posibil să se conteste o asemenea decizie sau să se invoce o asemenea neregularitate, în măsura în care termenul respectiv este rezonabil (a se vedea prin analogie Ordonanța din 14 februarie 2019, Cooperativa Animazione Valdocco, C-54/18, EU:C:2019:118, punctul 40 și jurisprudența citată).

30 Rezultă că un adjudecator poate fi obligat să respecte un termen pentru introducerea unei căi de atac împotriva unei decizii a entității contractante de admitere a participării la o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice a unui ofertant

necâștigător, chiar și în ipoteza în care această decizie face parte din decizia de desemnare a adjudecatarului ca atare și chiar dacă, la acea dată, ofertantul respectiv nu a introdus sau nu a introdus încă o cale de atac împotriva acestei din urmă decizii.

31 Nu este însă exclus ca, în cadrul unor circumstanțe specifice sau având în vedere unele dintre modalitățile lor, aplicarea normelor naționale de decădere să poată aduce atingere drepturilor conferite particularilor de dreptul Uniunii, în special dreptului la o cale de atac efectivă și la o instanță judecătorească imparțială, consacrat la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (a se vedea prin analogie Ordonanța din 14 februarie 2019, Cooperativa Animazione Valdocco, C-54/18, EU:C:2019:118, punctul 43 și jurisprudența citată).

32 În această privință, trebuie amintit că **nu se pot asigura căi de atac efective împotriva încălcărilor dispozițiilor aplicabile în materia atribuirii contractelor de achiziții publice decât dacă termenele prevăzute pentru introducerea acestor căi de atac încep să curgă numai de la data la care reclamantul a luat cunoștință sau ar fi trebuit să ia cunoștință despre pretinsa încălcare a dispozițiilor menționate** (a se vedea prin analogie Ordonanța din 14 februarie 2019, Cooperativa Animazione Valdocco, C-54/18, EU:C:2019:118, punctul 45 și jurisprudența citată).

33 În acest scop, **decizia entității contractante comunicată ofertanților trebuie, conform articolului 2c din Directiva 92/13, să fie însoțită de un rezumat al motivelor pertinente.**

34 **Acest rezumat al motivelor pertinente, care trebuie să însoțească atât deciziile entităților contractante notificate în mod specific ofertanților, cât și pe cele publicate care nu fac obiectul unei notificări speciale, urmărește să asigure că ofertanții interesați au sau pot avea cunoștință despre o eventuală încălcare a normelor aplicabile procedurilor de atribuire a contractelor.**

35 În speță, sub rezerva unei verificări de către instanța de trimitere, **motivele pertinente ale deciziei entității contractante de admitere a participării BraSig la procedura de atribuire a contractului în discuție în litigiul principal au putut fi deduse din raportul procedurii de atribuire a contractului menționat la punctele 14-16 din prezenta hotărâre, care, în temeiul dreptului român, trebuie să fie accesibil ofertanților interesați prin intermediul unei consultări la fața locului.**

36 Cu toate acestea, **o asemenea garanție juridică de acces la motivele deciziilor entităților contractante nu echivalează cu o comunicare, cu ocazia publicării sau a notificării acestor decizii, a motivelor pertinente ale acestora către ofertanți.**

37 Astfel, în **asemenea împrejurări în care motivele pertinente ale unei decizii a autorității contractante nu au fost aduse la cunoștința ofertanților nici prin intermediul unei publicări, nici cu ocazia notificării acestei decizii, termenul în care adjudecatarul poate introduce o cale de atac împotriva unei decizii a autorității contractante prin care oferta unui ofertant necâștigător este declarată admisibilă începe să curgă nu de la data primirii acestei decizii, ci de la data comunicării către acest adjudecatar a motivelor pertinente ale deciziei menționate, care garantează că adjudecatarul menționat a avut cunoștință sau a putut să aibă cunoștință despre eventuale încălcări ale dreptului Uniunii care viciază o astfel de decizie.**

38 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 1 alineatul (1) al patrulea paragraf și alineatul (3), precum și articolul 2c din Directiva 92/13 trebuie interpretate în sensul că **termenul în care adjudecatarul unui contract poate introduce o cale de atac împotriva unei decizii a entității contractante prin care se declară admisibilă, în cadrul deciziei de atribuire a contractului respectiv, oferta unui ofertant necâștigător poate fi calculat luând ca punct de referință data primirii acestei decizii de adjudecare de către acest adjudecatar, chiar dacă, la acea dată, ofertantul respectiv nu introdusese**

sau nu introdusese încă o cale de atac împotriva acesteia. În schimb, în cazul în care, cu ocazia notificării sau a publicării deciziei menționate, un rezumat al motivelor pertinente ale acesteia, precum informațiile referitoare la modalitățile de evaluare a ofertei menționate, nu a fost, conform articolului 2c amintit, adus la cunoștința adjudecatarului menționat, termenul respectiv trebuie calculat luând ca punct de referință comunicarea unui astfel de rezumat către același adjudecatar."

În cadrul Minutei întâlnirii președinților secțiilor specializate ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel dedicate unificării practicii judiciare în domeniul contencios administrativ și fiscal, s-a propus următoarea soluție:

„În interpretarea și aplicarea art. 8 raportat la art. 17 alin. 3 și art. 26 din Legea nr. 101/2016, ofertantul declarat inițial câștigător, care nu a formulat la rândul său contestație față de soluția comisiei de evaluare cu privire la oferta clasată pe locul 2 și nu a formulat nici cerere de intervenție în condițiile art. 17 alin. (3) din Legea nr. 101/2016 după ce a luat cunoștință de contestația formulată de acesta din urmă, ulterior reevaluării, nu mai poate formula pe calea contestației critici cu privire la aspectele ce au făcut obiectul evaluării comisiei de atribuire în faza inițială și necontestate.

2.4 Soluția adoptată

Cu majoritate, participanții au susținut propunerea formatorului INM"

Contestația promovată de ofertantul câștigător

Practica relevantă:

- Decizia CNSC nr. 1825/.../1648/**1906** din data de **06.10.2020**. Dosarul nr. 1648/2020 - atacată cu plângere la Curtea de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ soluționată prin decizia nr. 134/27.01.2021 (dosar nr. 5893/2/2020).
- Decizia nr. 1760/.../1816/11.08.2021 - atacată cu plângere la Curtea de Apel București soluționată prin decizia nr. 1871/30.09.2021 (dosar nr. 5659/2/2021).
- Decizia CNSC nr. 277/.../2965/08.02.2021 – atacată cu plângere la Curtea de Apel București, formând obiectul dosarului nr. 1012/2/2021 soluționată prin decizia nr. 830/01.04.2021.
- Decizia CNSC nr. 1915/.../1992 din data de 13.09.2022 - neatacată cu plângere.

În ceea ce privește contestații promovate de ofertantul câștigător împotriva unor oferte admisibile poziționate în clasamentul final pe un loc inferior

Practica relevantă:

- Decizia nr. 1639/.../1553/1569/**1673** din data de 28.07.2021.
- Decizia CNSC nr. **320/.../19/33** din data de **15.02.2021** - atacată cu plângere la Curtea de Apel Constanța – Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal (dosar nr. 95/36/2021) soluționată prin hotărârea nr. 63/26.03.2021.

Prevederile comunitare:

Directiva nr. 89/665	
Art. 1 alin. (1) para. 4	Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că, în ceea ce privește contractele care intră sub incidența Directivei 2014/24/UE sau a Directivei 2014/23/UE, deciziile autorităților contractante pot face obiectul unei proceduri de contestare eficace și, mai ales, cât mai rapide posibil , în conformitate cu condițiile stabilite la articolele 2-2f din prezenta directivă, pe motivul că deciziile respective au încălcat dreptul Uniunii în domeniul achizițiilor publice sau normele de drept intern care transpun respectivele prevederi comunitare.
Art. 1 alin. (3)	Statele membre asigură accesul la căile de atac , în temeiul unor norme detaliate pe care statele membre pot să le stabilească în acest sens, cel puțin oricărei persoane care are sau care a avut vreun interes în obținerea unui anumit contract și care a fost prejudiciată sau riscă să fie prejudiciată printr-o presupusă încălcare.
Art. 2a alin. (2)	Comunicarea deciziei de atribuire către fiecare ofertant și candidat interesat este însoțită de următoarele elemente: - un rezumat al motivelor pertinente , astfel cum sunt stabilite la articolul 55 alineatul (2) din Directiva 2014/24/UE, sub rezerva articolului 55 alineatul (3) din directiva respectivă, sau la articolul 40 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2014/23/UE, sub rezerva articolului 40 alineatul (2) din directiva respectivă;
Art. 2c	În cazul în care un stat membru prevede că orice cale de atac privind o decizie a unei autorități contractante, luată în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract circumscris domeniului de aplicare al Directivei 2014/24/UE sau Directivei 2014/23/UE sau în legătură cu o astfel de procedură, trebuie să fie exercitată înainte de expirarea unui anumit termen, acest termen este egal cu cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii deciziei autorității contractante către ofertantul sau candidatul interesat , în cazul utilizării faxului sau a mijloacelor electronice sau, în cazul utilizării altor mijloace de comunicare, acest termen este egal fie cu cel puțin cincisprezece zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii deciziei autorității contractante către ofertantul sau candidatul interesat, fie cu cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare primirii deciziei autorității contractante. Decizia autorității contractante se comunică fiecărui ofertant sau candidat, însoțită de un rezumat al motivelor pertinente. În cazul formulării unei căi de atac împotriva deciziilor prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă, care nu fac obiectul unei notificări speciale, termenul este de cel puțin zece zile calendaristice începând cu data publicării deciziei respective.
Directiva nr. 92/13	
Art. 1 alin. (1) para. 4	Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că, în ceea ce privește contractele care intră sub incidența Directivei 2014/25/UE sau a Directivei 2014/23/UE, deciziile autorităților contractante pot face obiectul unei proceduri de contestare eficace și, mai ales, cât mai rapide posibil, în conformitate cu condițiile stabilite la articolele 2-2f din prezenta directivă, pe motivul că deciziile respective au încălcat dreptul Uniunii în domeniul achizițiilor publice sau normele de drept intern care transpun respectivele prevederi comunitare.
Art. 1 alin. (3)	Statele membre asigură accesul la căile de atac, în temeiul unor norme detaliate pe care statele membre pot să le stabilească în acest sens, cel puțin oricărei persoane care are sau care a avut vreun interes în obținerea unui anumit contract și care a fost prejudiciată sau riscă să fie prejudiciată printr-o presupusă încălcare
Art. 2a alin. (2)	Comunicarea deciziei de atribuire către fiecare ofertant și către fiecare candidat interesat este însoțită de următoarele elemente: - un rezumat al motivelor pertinente , astfel cum sunt stabilite la articolul 75 alineatul (2) din Directiva 2014/25/UE, sub rezerva articolului 75 alineatul (3) din directiva menționată, sau la articolul 40 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2014/23/UE, sub rezerva dispozițiilor articolului 40 alineatul (2) din directiva respectivă;

Art. 2c	În cazul în care un stat membru prevede că orice cale de atac privind o decizie a unei entități contractante, luată în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract circumscris domeniului de aplicare al Directivei 2014/25/UE sau Directivei 2014/23/UE sau în legătură cu o astfel de procedură, trebuie să fie exercitată înainte de expirarea unui anumit termen, acest termen este de cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii deciziei entității contractante către ofertantul sau candidatul interesat în cazul utilizării faxului sau a mijloacelor electronice sau, în cazul utilizării altor mijloace de comunicare, acest termen este egal fie cu cel puțin cincisprezece zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii deciziei entității contractante către ofertantul sau candidatul interesat, fie cu cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare primirii deciziei entității contractante. Decizia entității contractante se comunică fiecărui ofertant sau candidat, însoțită de un rezumat al motivelor pertinente. În cazul formulării unei căi de atac împotriva deciziilor prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă, care nu fac obiectul unei notificări speciale, termenul este de cel puțin zece zile calendaristice începând cu data publicării deciziei respective.
---------	---

În contextul principiilor generale în domeniul soluționării contestațiilor pe cale administrativ – jurisdicțională și în materia procesuală civilă coroborat cu obligația de a soluționa o contestație în care interesul părții trebuie să rezulte dintr-un prejudiciu real și concret la care s-ar expune dacă nu ar fi promovat respectivul demers și nu să se pronunțe cu privire la chestiuni ipotetice sau teoretice, vătămarea trebuind să decurgă dintr-un act al autorității contractante, act ce urmează fi cenzurat, pe calea contestației formulate, **membrii Consiliului au hotărât în unanimitate analizarea existenței interesului legitim, actual și direct al ofertantului câștigător în situația investirii în condițiile legii de către acesta, cu soluționarea unei contestații formulate împotriva ofertelor declarate necâștigătoare sau respinse.**

În ceea ce privește:

- Cererea de intervenție formulată de ofertantul câștigător [calificarea acesteia ca fiind accesorie – când sprijină apărarea autorității contractante - art. 61 alin. (3) și art. 63 Cod proc. civ. sau principală – „făcută în forma prevăzută pentru cererea de chemare în judecată”, conform art. 61 alin. (2) și art. 62 din Codul de proc. civ.].
- Dacă se impune sau nu cauționarea cererii de intervenție principale prin care ofertantul câștigător formulează critici cu privire la oferta depusă de contestator (care poate respinsă / admisibilă dar necâștigătoare).
- Dacă se impune calificarea cererii de intervenție principale ca fiind contestație, respectiv disjungerea acesteia și atribuirea unui număr de dosar separat, cu implicații asupra termenului de soluționare a contestației (intervenția principală într-un astfel de caz îmbracă forma unei veritabile contestații).

Temeiuri de drept:

Legea nr. 101/2016	
Art. 17 alin. (3) și (4)	<p>(3) Până la soluționarea contestației de către Consiliu, operatorii economici interesați să participe la procedura de atribuire, respectiv, după caz, operatorii economici participanți la procedura de atribuire pot formula cerere de intervenție voluntară în litigiu, potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare, în termen de 10 zile de la data publicării în SEAP a contestației. În cazul procedurilor a căror inițiere nu se realizează prin publicare în SEAP, termenul de 10 zile se calculează de la data comunicării contestației.</p> <p>(4) Cererea de intervenție se înaintează atât Consiliului, cât și autorității contractante și contestatorului/contestatorilor, nu mai târziu de expirarea termenului legal de formulare a acesteia</p>
Art. 19	<p>(1) La cerere, părțile cauzei au acces la documentele dosarului constituit la Consiliu, în aceleași condiții în care se realizează accesul la dosarele constituite la instanțele de judecată potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările ulterioare, cu excepția documentelor pe care operatorii economici le declară și probează ca fiind confidențiale, întrucât cuprind, fără a se limita la acestea, secrete tehnice și/sau comerciale, stabilite conform legii, iar dezvăluirea acestora ar prejudicia interesele legitime ale operatorilor economici, în special în ceea ce privește secretul comercial și proprietatea intelectuală.</p> <p>(2) Accesul la documentele dosarului constituit la Consiliu potrivit alin. (1) nu este condiționat de accesul la documentele aflate la autoritatea contractantă potrivit legislației privind achizițiile publice sau legislației privind achizițiile sectoriale ori legislației privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii.</p> <p>(3) În sensul alin. (1), documentele sunt marcate sau indicate de către ofertanți, în mod explicit și vizibil, ca fiind confidențiale. Consultarea documentelor confidențiale din oferte este permisă numai cu acordul scris al respectivilor ofertanți</p>
Art. 29	<p>Deciziile Consiliului privind soluționarea contestației pot fi atacate de către autoritatea contractantă și/sau de către orice persoană vătămată de măsurile dispuse de Consiliu cu plângere la instanța de judecată competentă, atât pentru motive de nelegalitate, cât și de netemeinicie, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.</p>
Art. 61 ¹	<p>(1) Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, o cauțiune stabilită după cum urmează: (...)</p> <p>(3) În cazul în care contestația a fost respinsă de către Consiliu, persoana care se consideră vătămată care utilizează calea de atac în condițiile art. 29 sau art. 51 alin. (3), după caz, nu trebuie să constituie o cauțiune suplimentară.</p> <p>(4) În cazul în care calea de atac reglementată de art. 29 sau art. 51 alin. (3) este utilizată de o altă persoană decât cea care a constituit cauțiunea conform alin. (1), pentru soluționarea plângerii sau recursului, după caz, trebuie constituită în prealabil o cauțiune egală cu 50% din cauțiunea prevăzută la alin. (1).</p> <p>(5) Cauțiunea se restituie celui care a depus-o, nu mai devreme de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii Consiliului. Cauțiunea nu se restituie celui care a depus-o în măsura în care autoritatea contractantă face dovada că asupra acesteia a formulat cerere în fața instanței pentru plata despăgubirii convenite până la împlinirea termenului de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii.</p> <p>(5¹) În situația în care autoritatea contractantă câștigă în mod definitiv contestația depusă în cadrul procedurii de achiziție publică, aceasta are obligația de a efectua demersurile necesare pentru reținerea cauțiunii constituite la Consiliu de către operatorul economic care a depus contestația, în vederea și în limita acoperirii prejudiciilor create de întârzierile înregistrate în finalizarea procedurii de atribuire. (...)</p>

	8) În situația în care nu sunt aplicabile prevederile de la alin. (5) - (7), cauțiunea se constituie venit la bugetul de stat la împlinirea termenului de 3 ani calculat de la data la care aceasta putea fi solicitată. (9) Sunt scutite de la depunerea cauțiunii autoritățile contractante.
Codul de procedură civilă:	
Art. 55	Sunt părți reclamantul și pârâtul, precum și, în condițiile legii, terțele persoane care intervin voluntar sau forțat în proces.
Art. 61	(1) Oricine are interes poate interveni într-un proces care se judecă între părțile originare. (2) Intervenția este principală, când intervenientul pretinde pentru sine, în tot sau în parte, dreptul dedus judecății sau un drept strâns legat de acesta. (3) Intervenția este accesorie, când sprijină numai apărarea uneia dintre părți.
Art. 62	(1) Cererea de intervenție principală va fi făcută în forma prevăzută pentru cererea de chemare în judecată. (2) Cererea poate fi făcută numai în fața primei instanțe, înainte de închiderea dezbaterilor în fond. (3) Cu acordul expres al părților, intervenția principală se poate face și în instanța de apel.
Art. 63	(1) Cererea de intervenție accesorie va fi făcută în scris și va cuprinde elementele prevăzute la art. 148 alin. (1), care se va aplica în mod corespunzător. (2) Intervenția accesorie poate fi făcută până la închiderea dezbaterilor, în tot cursul judecății, chiar și în căile extraordinare de atac.
Art. 66	(1) Intervenția principală se judecă odată cu cererea principală. (2) Când judecarea cererii principale ar fi întârziată prin cererea de intervenție, instanța poate dispune disjungerea ei pentru a fi judecată separat, în afară de cazul în care intervenientul pretinde pentru sine, în tot sau în parte, însuși dreptul dedus judecății. În caz de disjungere, instanța rămâne în toate cazurile competentă să soluționeze cererea de intervenție. (3) Nu se va dispune disjungerea nici atunci când judecarea cererii de intervenție ar fi întârziată de cererea principală. (4) Intervenția principală va fi judecată chiar dacă judecarea cererii principale s-a stins prin unul dintre modurile prevăzute de lege.
Art. 22 alin. (4)	(4) Judecătorul dă sau restabilește calificarea juridică a actelor și faptelor deduse judecății, chiar dacă părțile le-au dat o altă denumire. În acest caz judecătorul este obligat să pună în discuția părților calificarea juridică exactă.
Art. 152	Cererea de chemare în judecată sau pentru exercitarea unei căi de atac este valabilă făcută chiar dacă poartă o denumire greșită.
Legea nr. 98/2016	
Art. 214 alin. (1)	(1) Autoritatea contractantă are obligația de a transmite ofertantului declarat câștigător o comunicare privind acceptarea ofertei sale , prin care își manifestă acordul de a încheia contractul de achiziție publică/acordul-cadru.
Art. 216 alin. (1 ¹)	(1 ¹) Raportul intermediar și raportul procedurii se publică în SEAP , semnate cu semnătură electronică calificată, în aceeași zi cu transmiterea comunicării prevăzute la art. 215 alin. (1), fără referire la informațiile pe care operatorul economic le precizează și probează ca fiind confidențiale sau protejate de un drept de proprietate intelectuală.
Art. 217 alin. (5) și (6)	(5) Accesul persoanelor la dosarul achiziției publice potrivit alin. (4) se realizează cu respectarea termenelor și procedurilor prevăzute de reglementările legale privind liberul acces la informațiile de interes public și nu poate fi restricționat decât în măsura în care aceste informații din cadrul propunerilor tehnice, propunerilor financiare și/sau fundamentările/justificările de preț/cost au fost declarate și probate conform art. 57 alin. (4) ca fiind confidențiale, potrivit legii. (6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), după comunicarea rezultatului procedurii de atribuire, autoritatea contractantă este obligată să permită , la cerere, într-un termen care nu poate depăși o zi lucrătoare de la data primirii cererii, accesul neîngrădit al oricărui ofertant/candidat la raportul procedurii de atribuire și la informațiile care nu fac parte din propunerile tehnice, propunerile financiare și/sau fundamentările/justificările de preț/cost. Autoritatea contractantă

	<i>este obligată să permită, la cerere, într-un termen care nu poate depăși o zi lucrătoare de la data primirii cererii, accesul neîngrădit al oricărui ofertant/candidat și la informațiile din cadrul propunerilor tehnice și/sau la fundamentările/justificările de preț/cost care nu au fost declarate și probate de către ofertanți ca fiind confidențiale.</i>
Legea nr. 99/2016	
Art. 227 alin. (1)	(1) Entitatea contractantă are obligația de a transmite ofertantului declarat câștigător o comunicare privind acceptarea ofertei sale, prin care își manifestă acordul de a încheia contractul sectorial/acordul-cadru
Art. 230 alin. (1 ¹)	(1¹) Raportul intermediar și raportul procedurii se publică în SEAP, semnate cu semnătură electronică calificată, în aceeași zi cu transmiterea comunicării prevăzute la art. 228 alin. (1), fără referire la informațiile pe care operatorul economic le precizează și probează ca fiind confidențiale sau protejate de un drept de proprietate intelectuală
Art. 231 alin. (5) și (6)	(5) Accesul persoanelor la dosarul achiziției sectoriale potrivit alin. (4) se realizează cu respectarea termenelor și procedurilor prevăzute de reglementările legale privind liberul acces la informațiile de interes public și nu poate fi restricționat decât în măsura în care aceste informații din cadrul propunerilor tehnice, propunerilor financiare și/sau fundamentările/justificările de preț/cost au fost declarate și probate conform art. 70 alin. (4), ca fiind confidențiale, potrivit legii. (6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), după comunicarea rezultatului procedurii de atribuire, entitatea contractantă este obligată să permită, la cerere, într-un termen care nu poate depăși o zi lucrătoare de la data primirii cererii, accesul neîngrădit al oricărui ofertant/candidat la raportul procedurii de atribuire și la informațiile care nu fac parte din propunerile tehnice, propunerile financiare și/sau fundamentările/justificările de preț/cost. Autoritatea contractantă este obligată să permită, la cerere, într-un termen care nu poate depăși o zi lucrătoare de la data primirii cererii, accesul neîngrădit al oricărui ofertant/candidat și la informațiile din cadrul propunerilor tehnice și/sau la fundamentările/justificările de preț/cost care nu au fost declarate și probate de către ofertanți ca fiind confidențiale.
Legea nr. 100/2016	
Art. 92 alin. (1)	(1) Autoritatea/entitatea contractantă are obligația de a transmite ofertantului declarat câștigător o comunicare privind acceptarea ofertei sale, prin care își manifestă acordul de a încheia contractul de concesiune.
HG nr. 867/2016	
Art. 62 alin. (3)	(3) Raportul procedurii se încarcă în SEAP în secțiunile specifice disponibile în sistemul informatic, semnat cu semnătură electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat, eliberat de un furnizor de servicii de certificare acreditat

În raport de dispozițiile legale în vigoare, completul raportor a apreciat că se impune calificarea cererii de intervenție conform dispozițiilor art. 62 – 63 Cod procedură civilă, după cum urmează:

- Intervenție accesorie – în interesul autorității contractante, în situația în care un ofertant „X” sprijină poziția autorității contractante, în sensul respingerii contestației formulată de „Y” cu privire la oferta depusă de „X”, scopul demersului său fiind menținerea deciziei autorității contractante cu privire la oferta sa;

- Intervenție principală, în situația în care un ofertant „X” (locul 2 în clasamentul final) a formulat, pe de o parte, o contestație prin care a criticat decizia autorității contractante de a desemna câștigătoare oferta depusă de „Y”, iar pe de altă parte a formulat o cerere de intervenție cu privire la o contestație formulată de un ofertant „Z” (locul 3 în clasamentul final) care a criticat ofertele de pe locurile 1 și 2, respectiv „Y” și „X”. În

acest caz, ofertantul „X” urmărește prin contestație modificarea deciziei autorității contractante cu privire la oferta câștigătoare depusă de „Y”, iar prin intervenție conservarea caracterului admisibil al ofertei sale criticată de ofertantul „Z” aflat pe locul trei în clasamentul final;

În practică, s-a identificat existența unor cereri de intervenție care au o natură juridică dublă, respectiv:

• **pe de o parte, intervenție accesorie** – în interesul autorității contractante, în situația în care un ofertant „X” (locul 1) **sprijină poziția autorității contractante**, în sensul respingerii contestației formulate de „Y” (locul 2) cu privire la oferta depusă de „X”;

• **pe de altă parte, cerere de intervenție principală** – în situația în care ofertantul „X” (locul 1) formulează și critici cu privire la oferta depusă de contestatoarea „Y” (locul 2) apreciind că oferta acesteia a fost **evaluată în mod incorect de autoritatea contractantă**, atacând admisibilitatea acesteia. În acest caz, cererea de intervenție îmbracă, în parte, forma unei veritabile contestații, context în care se impune a se stabili:

- **dacă** aceasta va fi calificată drept contestație și disjunctă;
- **dacă** se va atribui un număr de dosar separat, pe cale de consecință;
- **dacă** se va solicita constituirea cauțiunii conform dispozițiilor legale, cu implicații asupra termenului de soluționare, în contextul în care la dosarul cauzei nu se regăsește și oferta contestatoarei „Y” (locul 2 în clasamentul final);

De asemenea, în această situație, se impune a se stabili **dacă** intervenienta mai este în cadrul termenului legal pentru a critica admisibilitatea ofertei depusă de „Y” (contestatoarea aflată pe locul 2 în clasamentul final).

În acest context, devin incidente considerentele „Minutei Întâlnirii președinților secțiilor specializate ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel dedicate unificării practicii judiciare în domeniul contencios administrativ și fiscal”, pag. 33 – 34:

„Așadar, necontestarea ofertei clasate pe locul doi nu înseamnă neverificarea tuturor elementelor tehnice și aspectelor financiare ale ofertei apte a demonstra admisibilitatea ei de către comisia de evaluare, ofertantul declarat câștigător invocând faptul că nu avea interes să conteste aceste aspecte.

Acest argument este valabil în privința interesului formulării contestației, însă, în momentul în care s-a formulat o contestație de către ofertantul clasat pe locul doi ofertantul câștigător dobândește interes legitim născut și actual de a contesta oferta acestuia și de a invoca aspectele de inadmisibilitate, neconformitate sau elementele avute în vedere, în opinia acestuia, nelegal și netemeinic de către comisia de evaluare.

Astfel, remediul eficient și efectiv este formularea unei cereri de intervenție voluntară, de către ofertantul declarat câștigător, în condițiile art. 17 alin. 3 din Legea nr. 101/2016 până la soluționarea contestației de către Consiliu, potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare, în termen de 10 zile de la data publicării în SEAP a contestației, sau în cazul procedurilor a căror inițiere nu se realizează prin publicare în SEAP, în termen de 10 zile de la data comunicării contestației.

Această cerere de intervenție voluntară este una principală, conferind intervenientului o poziție procesuală identică celei de contestator, acesta putând să-și facă toate apărările și să invoce toate aspectele de nelegalitate și netemeinicie a soluției comisiei de evaluare cu privire la oferta clasată pe locul doi, fiind similară unui apel sau recurs incident, reglementate de Codul de procedură civilă”.

Temeiul legale

Codul de procedură civilă	
Apelul incident: Art. 472	(1) Intimatul este în drept, după împlinirea termenului de apel, să formuleze apel în scris, în cadrul procesului în care se judecă apelul făcut de partea potrivnică, printr-o cerere proprie care să tindă la schimbarea hotărârii primei instanțe. (2) Dacă apelantul principal își retrage apelul sau dacă acesta este respins ca tardiv, ca inadmisibil ori pentru alte motive care nu implică cercetarea fondului, apelul incident prevăzut la alin. (1) rămâne fără efect.
Art. 474	(1) Apelul incident și apelul provocat se depun de către intimat odată cu întâmpinarea la apelul principal, fiind aplicabile prevederile art. 471 alin. (4)
Art. 491	(1) Recursul incident și recursul provocat se pot exercita, în cazurile prevăzute la art. 472 și 473, care se aplică în mod corespunzător. Dispozițiile art. 488 rămân aplicabile. (2) Prevederile art. 474 se aplică în mod corespunzător
Ordonanța de urgență nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	
Art. 23	(1) Cererile pentru exercitarea apelului împotriva hotărârilor judecătorești se taxează cu 50% din: a) taxa datorată pentru cererea sau acțiunea neevaluabilă în bani, soluționată de prima instanță, dar nu mai puțin de 20 lei; b) taxa datorată la suma contestată, în cazul cererilor și acțiunilor evaluabile în bani, dar nu mai puțin de 20 lei. (2) Apelul incident și apelul provocat se taxează potrivit regulilor prevăzute la alin. (1)
Art. 24	„(1) Recursul împotriva hotărârilor judecătorești se taxează cu 100 lei dacă se invocă unul sau mai multe dintre motivele prevăzute la art. 488 alin. (1) pct. 1-7 din Codul de procedură civilă. (2) În cazul în care se invocă încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material, pentru cereri și acțiuni evaluabile în bani, recursul se taxează cu 50% din taxa datorată la suma contestată, dar nu mai puțin de 100 lei; în aceeași ipoteză, pentru cererile neevaluabile în bani, cererea de recurs se taxează cu 100 lei. (3) Recursul incident și recursul provocat se taxează după regulile prevăzute la alin. (1) și (2)“.

Practica relevantă:

- Decizia CNSC nr. 2071/.../1848/1861/1870/**2066** din data de 04.10.2022.
- **Decizia CNSC nr. 522/.../257 din data de 01.04.2020** - atacată cu plângere, la Curtea de Apel Cluj soluționată prin decizia civilă nr. 509/02.06.2020.

Având în vedere prevederile Directivei nr. 89/665, Directivei nr. 92/13 și considerentele 32-37 ale CJUE în Cauza C-532/20, raportat la prevederile art. 22 coroborat cu art. 152 cod procedură civilă, act normativ completator al Legii nr. 101/2016 potrivit art. 68, membrii completului de soluționare investit cu soluționarea unei contestații au dreptul și chiar obligația de a da sau restabili calificarea juridică a actelor deduse soluționării pe cale administrativ juridicțională, chiar dacă părțile le-au

dat o altă denumire, aceștia având dreptul de a stabili și aplica textul legal corect situației de fapt fundamentată juridic de către parte, cu obligația de a pune în discuția părților calificarea juridică exactă, respectându-se astfel principiile aflării adevărului, disponibilității și dreptului la apărare¹.

În acest sens **membrii Consiliului au hotărât cu majoritate de voturi (24 pentru, 3 împotriva și 2 abțineri): analizarea cererii de intervenție principală formulată de ofertantul câștigător în raport de:**

- **actele și faptele deduse soluționării,**
- **motivele de fapt ale cererii,**
- **scopul urmărit prin promovarea cererii,**

și calificarea juridică a acesteia ca și contestație, după punerea acestui aspect în discuția părții, dacă situația de fapt fundamentată juridic de către parte este incorectă în raport cu denumirea și temeiul invocat. Membrii completului, după recalificarea juridică a cererii de intervenție ca și contestație, vor soluționa contestația potrivit prevederilor legale, luând ca punct de referință data comunicării/luării cunoștință către ofertantul câștigător a motivelor pertinente ale deciziei autorității contractante cu privire la evaluarea ofertelor.

Opinia minoritară este anexată prezentei.

Față de cele chestiunile de drept discutate se va adopta o hotărâre a plenului conform art. 63 din Legea nr. 101/2016.

¹ Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărât că în aplicarea principiului rolului activ al judecătorului, consacrat de prevederile art. 129 alin. (3) alin. (5) C. proc. civ. (art. 22 NCPC), temeiul juridic al acțiunii poate fi pus în discuție de către instanța de judecată, care, în exercitarea rolului activ, este îndreptățită și chiar obligată, pentru a contribui la ocrotirea intereselor legitime ale părților, să dea acțiunii calificarea juridică exactă, alta decât cea dată de reclamant prin cererea de chemare în judecată. Înalta Curte a precizat că, din această perspectivă, **calificarea acțiunii se face nu după natura termenilor folosiți de reclamant, ci după motivele de fapt ale cererii și după scopul urmărit prin promovarea acțiunii.** (Decizia nr. 1728 din 12 iunie 2015 pronunțată de Secția a II-a civilă a Înaltei Curți de Casație și Justiție având ca obiect pretenții)

Opinie separată

În ceea ce privește cel de-al doilea punct al hotărârii de plen,

„În acest sens **membrii Consiliului au hotărât cu majoritate de voturi (24 pentru, 3 împotriva și 2 abțineri): analizarea cererii de intervenție principală formulată de ofertantul câștigător în raport de actele și faptele deduse soluționării, motivele de fapt ale cererii și scopul urmărit prin promovarea cererii și calificarea juridică a acesteia ca și contestație, după punerea acestui aspect în discuția părții, dacă situația de fapt fundamentată juridic de către parte este incorectă în raport cu denumirea și temeiul invocat. Membrii completului, după recalificarea juridică a cererii de intervenție ca și contestație, vor soluționa contestația potrivit prevederilor legale, luând ca punct de referință la data comunicării/luării la cunoștință către ofertantul câștigător a motivelor pertinente ale deciziei autorității contractante cu privire la evaluarea ofertelor**”, calificarea cererii de intervenție ca și contestație încalcă dispozițiile art. 17 din Legea nr. 101/2016, care stabilește posibilitatea operatorilor economici de a depune cerere de intervenție voluntară în condițiile Codului de procedură civilă, înțelegându-se, astfel, că pot depune atât cerere de intervenție accesorie, cât și principală.

În cauza C-532/20, CJUE răspunde strict la ceea ce s-a solicitat a fi lămurit prin întrebarea preliminară, ori nu a fost întrebată în legătură cu cererea de intervenție, ea nu a răspuns pe admisibilitatea sa, decizia invocată neexcluzând-o, așa cum s-a considerat în mai multe opinii exprimate în plen. Întrebarea preliminară din cauza C-532/20 vizează exclusiv prevederile referitoare la depunerea contestației la CNSC și la instanță: art. 2 alin. (1), art. (3) alin. (1) și (3), art. 8 alin. (1) și art. 49 toate din Legea nr. 101/2016, neexistând vreo întrebare referitoare la aplicarea art. 17 din Legea națională.

În „*Minuta întâlnirii președinților secțiilor specializate ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel dedicate unificării practicii judiciare în domeniul contencios administrativ și fiscal*” din 05-06 mai 2022 s-au concluzionat următoarele:

„În interpretarea și aplicarea art. 8 raportat la art. 17 alin. 3 și art. 26 din Legea nr. 101/2016, ofertantul declarat inițial câștigător, care nu a

formulat la rândul său contestație față de soluția comisiei de evaluare cu privire la oferta clasată pe locul 2 și nu a formulat nici cerere de intervenție în condițiile art.17 alin.3 din Legea nr. 101/2016 după ce a luat cunoștință de contestația formulată de acesta din urmă, ulterior reevaluării, nu mai poate formula pe calea contestației critici cu privire la aspectele ce au făcut obiectul evaluării comisiei de atribuire în faza inițială și necontestate”.

În minuta plenului CNSC nu este conturat niciun argument din care să rezulte care este motivul pentru care cererea de intervenție principală a ofertantului declarat câștigător trebuie recalificată, în condițiile în care respectiva recalificare atrage o serie de consecințe (tardivitatea cererii, obligativitatea depunerii cauțiunii, comunicarea acesteia în termenul legal, autorității contractante), aspecte care nu au fost avute în vedere de operator la momentul depunerii cererii de intervenție.

De asemenea, nu există niciun contraargument referitor considerentele și la concluziile reținute în ședința de unificare a practicii din 05-06 mai 2022, care a generat discuția în plenum CNSC.

Atât timp cât există normă de drept material în legea specială, respectiv art. 17 din Legea nr. 101/2016, care permite formularea unei cereri de intervenție principală, este eronată calificarea cererii respective în contestație, dispozițiile art. 22 alin. (4) din codul de procedură civilă, „Judecătorul dă sau **restabilește calificarea juridică a actelor și faptelor deduse judecării**, chiar dacă părțile le-au dat o altă denumire. În acest caz judecătorul este obligat să pună în discuția părților calificarea juridică exactă”, nefiind aplicabile, în condițiile în care alin. 91) al aceluiași articol stabilește ca normă de principiu că „(1) Judecătorul soluționează litigiul conform regulilor de drept care îi sunt aplicabile”, în cazul de față, dispozițiile art. 17 din Legea nr. 101/2016. Deci, principiile de drept „Specialia generalibus derogant” și „Ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus” conduc la concluzia că cererea de intervenție principală nu poate fi recalificată dacă partea nu dorește acest lucru, ea fiind cea care își alege calea de atac.

În sensul celor de mai sus sunt și concluziile seminarului organizat de către CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR, în cooperare cu INSTITUTUL NAȚIONAL AL MAGISTRATURII și sprijinul CURȚII DE APEL Tg. MUREȘ, 24 – 27 mai 2017, fiind valabile și în contextul actual al legislației în vigoare: „În raport cu prevederile art.

17 alin. 3 din Legea nr. 101/2016, cererea de intervenție înaintată CNSC poate fi considerată, după caz, **o cerere de intervenție voluntară principală**, o cerere de intervenție voluntară accesorie sau o cerere de intervenție sui – generis, specifică procedurii administrativ-jurisdicționale. Calificarea corectă a acestei cereri prin raportare la specificul procedurilor de achiziție publică este evitarea distincțiilor din Codul de procedură civilă, o cerere de intervenție prin care ofertantul care nu avea interes să formuleze notificare și care nu vrea să câștige „procesul” pentru sine, întrucât nu solicită admiterea contestației, **fiind un demers judiciar prin care tinde să-și apere dreptul câștigat în procedura de achiziție”**.

